

preporuča, da se ponese hrane za dan dolaska, a za to će se dati utvrđena naknada.

Iskazićuna narodnoga ustanka daje, kad se ide pod barjak, pravo na besplatnu vožnju željeznicom... izuzevši brze vlakove — a prije početka toga putovanja valja dati na putničkoj blagajnici početne stianice udariti na njih bilješk.

Od c. kr. kotarskoga poglavarstva. Umrla. U cvjetu mladosti od 16 godina preminu 18. t. m. u Zagrebu milovidna kćerka kasp. Aleksandra Perka, poslovidne tiskare M. Laginja i drug. Cijenjenoj obitelji naše iskreno saučestje.

Posljednjem junaku ljetaca Banfieldu. Na vema je misao način postavljen danas trčasko-pučanstvo junakoga ljetaca, poručnika linjskog broda Banfielda. U gradskoj se palači sakupilo o podne zastupnici osam trčaskih tajlnjarskih društava, među njima i zastupnici trijuh radničkih društava te predali linjskom poručniku Banfieldu umjetničko plaketu sa posvetom. U nagovoru su bile istaknute zasluge slavljenoga junaka po obranu grada protiv neprijateljskim zračnim napadajima i izražena duboka zahvala pučanstva. Kad je Banfield ostavljao gradsku palaču, stala mu je klicati mnogobrojna svjetina, koja se je međutim ondje sakupila bila, dok su mu nekoje mlade dame predale cvijeća.

Pokrajnsko poljudjelsko vijeće javlja: Za iznose sjemena, koji se ne mogu pokriti u pojedinim općinama iz vlastitog proizvoda, imaju se općine obratiti na odnosa kotarska poglavarstva, koja će poduzeti potrebite korake glede dobave sjemena.

Postanska vijest. Promet sa privatnim paketima dozvoljen je pod poznatim uvjetima takodje za urede vjeste br. 9, 239, 250, 273, 282, 298 i 400; nasuprot je obustavljen za urede vjeste pošte br. 28, 43, 46, 61, 83, 149, 216, 233, 300, 344, 349, 606 i 610.

Sudbena dražbena dvorana Via Arena br. 2. Danas dne 21. kolovoza 1916. u 3 sata popodne održavat će se dražba ormaru, umivaonika, stolova, ormarića, sedaca, okvira, šivaćih strojeva i ostalih kućnih predmeta.

Iz Trsta. Trst prijestolonasljedniku. Namjesnik barun Fries odlasio je povodom imenovanja nadvojvode Karla Frana Josipa generalom konjanitstva i admiralom, brzovjaku, u kojoj je izrazio u svojim imenovanjima trčaskoga stanovništva najtoplije čestitke i neograničeno pouzdanje u pobjedu austrijskoga oružja. Na tu je čestitku nadvojvodu odgovorio: „Namjesnik barun Fries, Trst. Za prijazne čestitke, izražene mi u Vašem i u imenu trčaskoga stanovništva, zahvaljujem se Vašoj ekcelenciji najsrdačnije.

Samo ne slovenski. „Edinost“ donosi: U čisto slovenskom mjestu stoji ploča s napisom koji se bilježi nasuprot crkve: Villaggio: Cattinara, Comune: Trieste. Ortschaft: Cattinara, Gemeinde: Triest. Samo ništa slovenskoga — pa kako da se čovjek ne veseli!

Iz Dalmacije. Parobrod „Lokrum“. Prava Crvena Hrvatska, što izlazi u Dubrovniku, javlja: Kako samo u svoje vrijeme izvjestili, ovaj je elegantni i udobni putničko-igrvački parobrod na dotičnom mjestu usrijemio jednu nezgode tesko nestradao. Radošću doznajemo, da će što skorije poći za rukom, da ga se potpunoma spasi.

Iz Kranjske. Zabranjeno igraće karte. C. kr. ravnateljstvo policije u Ljubljani zabranilo je igranje od dne 14. augusta 1916. daljnju prodaju i širenje igraćih

karta: Slava, Primorka i Slovenski tarok — izdanih od Prve slavenske tvornice igraćih karti d. z. o. z. u Ljubljani.

Razne Vijesti.

Što si može dozvoliti ruski poslanik u Rumunjskoj. Među gospodarstvene grane, koje u Rumunjskoj osobito trpe, spada vinogradarstvo, kojemu prije svega manjka modre galice. Dovoljna se količina drugih nadoknadnih stvari nije dosad mogla ni proizvesti ni iz inozemstva nabaviti. Kriza, koja je uslijed toga nastala, zahvaljuju rumunjski vinogradari u prvom redu Englezima. Uslijed sporazumka obiju vlada kupljena je veća količina modre galice u Engleskoj. No u posjednji je čas engleska vlada zaumjelo zabranila izvoz veze plaćene robe. Bez sumnje su se dosjetili u Londonu, da se mora pošto pošto izabrati zgodna prilika za iznuđivanje neutralca. Rumunjsko je gospodarstvo je nevolje spasila po običaju — Njemačka. Poslala je modre galice, a zato joj je dozvoljen izvoz njiju kola staroga bakra. A sad eto novinstvo koje stoji u službi antante, hoće da načini izjavu Take Jonesca, ruski je ovaj podao buka-reštanskom izvjestitelju lista „Daily Telegraph“: Svaki je pošteno misleći Rumun, kazao je, mijenja, e je za Rumunjsku kucnuo sat. Daljnje je nikako dočeka na nas upućeni, no on znađe, e bi naš nastup kratko rat. Bez sumnje trebaju vremena, da bi Besarabiju imali dovoljnih količina municije. Dotad mora nam upravo četvrtini savez pomagati, kako je već to obveza među saveznicima.

Velika kretanja ruskih četa. Javlja se iz Beča, da se već nekoliko dana opažaju na liniji Lipkani—Mamalija—Novosjelicja—Cronvice velika kretanja ruskih četa. „Neue Freie Presse“ veli, da ih svakih 20 minuta ruski vlakovi iz unutrašnjosti Rusije u Bukovinu. Isto se tako čine i u Besarabiju vrlo velike pripreme. Sa ruskom pješadijom dolazi i veliko mnoštvo kavkaskih kozaka.

Koncentracija bugarske vojske na rumunjskim granicama. Budapeštanski list „Az Ujság“ prima vijest iz Bukarešta, da je koncentracija bugarskih četa na rumunjskoj granici konačno dovršena, pa da su Bugari za čeli utvrđivanjem svojih pozicija. Prema drugoj vijesti govori su se i bugarske i rumunjske čete u unutrašnjoj zemlji.

Ratne pripreme Rumunjske. „Independance Roumaine“ javlja, da je otplivio rumunjski bolnički parobrod „Prinz Karol“ u Galac. Ratni ministar izdao je naredbu, usljed koje moraju se državne tvrtke uporabljati sve svoje proizvode isključivo za potrebne armade.

Srpski duhan u Bugarskoj. Javlja se iz Rotterdamu: Bugarski ministar financija obljedoluduje, da će se prodati najboljem nudiocu 1,250,000 kilograma duhana u listovima, što su ga Bugari našli u okupiranim srpskim krajevima.

Najveća ratna kuhinja. Najveća ratna kuhinja je u Berlinu. U toj se kuhinji dnevno skuhaju, samo za objed, 40,700 litara hrane.

Nestašica papira u Ugarskoj. Kako svuda, tako se osjeća i u Ugarskoj velika nestašica papira. Oblasti su jur izdale naredbu, usljed koje smiju novine povećati od 15 o. m. izlaziti samo u točno ograničenom opsegu od najviše 8 stranica. Opseg novina određuje se prema cijeni pojednoga broja.

Jedini ratni plijen. Brazilska vlada poslala je ratni brod, da zaposjedne otok Trinidad (ne engleski, već zapadno-indijski), koji spada brazilskoj Espirito Santo. Posada broda našla je na otoku čijino duva metra dugu, i metar široku i kakvih 400 kilograma tešku-želvu. Devet je momaka moralo napeti sve svoje sile, da okrenu želvu na hrbat. Taj ratni plijen doveli su u Rio de Janeiro, te je predan upravi tamošnjeg muzeja.

Odakle im Bukovina. Za nas Hrvate nije to teško pogoditi. Da tako se odmah ne sjeti na bosku (drvo), kojom su zaračeni čitavi predjeli naše domovine. Pokrajina Bukovina dobila je svoje ime od nekadašnjih bujnih bukovih šuma, kojima je bila bogato zaračena. Kad je naime Stepan V., knez moldavski, u ratu protiv Poljaka god. 1496. u ljutoj bici među Prutom i Dnjestrom kod Hotina i Čerņovica zarobio 30,000 Poljaka, dao je načiniti veliki plug i uproćti zarobljenike te izorati poljane a onda ih posujao bukovim sjemenom. Po izraslim bukovim šumama dobio je tada čitav kraj naziv Bukovina, kako se to među tamošnjim žiteljstvom još i danas priča.

Nestašica svinjetine za civilno pučanstvo u Njemačkoj. Rasprave između centrala za opskrbu mesom i vojninstvo i narod pokazale, da se vojninstvo imade osigurati stanovita količina svinjetine, kako bi ovo uspješnije moglo da vrši svoju zadaću. Istina, ne manjka nužne štedljivosti, ali kako sad stvari stoje, nastupit će narednih sedmica još veće ograničenje u potrošku svinjetine. To se dakako prije svega imade svesti na izvanrednu nestašicu svinja za klanje. Kad je bila izdana naredba glede hranjenja blaga sa krumpirom, nije bilo sumnje, da će ta zabrana imati štetnih posljedica po tvljenje svinja. No nije se moglo bilo imade učiniti. U najvećoj bi mjeri bilo negospodarstveno, kad bi se mršave svinje klate i davale pučanstvu za hranu. Sad zaklane nezrele svinje manjkale bi u jeseni i zimi, koje bi se imade mogle uz sve obiljniju hranu dobro utoviti, a tako bi se mogla pokazati i nestašica masti.

Protom oblaka u Americi. Javlja se iz Chicklegona u zapadnoj Virginiji: Dne 10. o. m. došlo je iznad doline Coal Riger do strasnog proloma oblaka. Tom se je prigodom utopilo na stotine ljudi. Steta je procijenjena na jedan milijun dolara.

Poruke iz uprave.

Gosp. V. Falešić. N. V. B. „Bellona“ — Neka se Vasi odlično obrate sa reklamacijom kotarskom poglavarstvu u kojemu se sada nalaze.

Posl. br. U 264/15/3.

U ime Njegova Veličanstva cara!

C. kr. kotarski sud u Buzetu po tužbi funkcionara državnoga odvjetništva kao tužitelja protiv Petra Rabak radi §. 12. Z. 16. I.-1896. br. 89. d. z. iz 1897., u prisuću funkcionara državnoga odvjetništva Bigatto kao tužitelja optuženika, koji se nalazi na slobodi, nakon glavne rasprave danas provedene, a na osnovu prijedloga učinjenoga od tužitelja, te se uporabi zakon i prijedloga učesnika

presudio je:

Petar Rabak pok. Mata i pok. Dinke rođ. Kruičić, iz Ročkoga Polja, a pripadan u Roč, 58. god. star, kat. vjere, oženjen, trgovac mliječkom, bez imovine, nepismen, već kažnjen po zakonu o živežnim sredstvima,

kriv je:

što je drugom polovicom mjeseca studena 1915. poslao iz Lupoglave u Pulu 3 vrča mlijeka, koje je bilo namrdnjeno, te da je time svojom nemarnošću stavio u promet kao hraniva sredstva stvari krivotvorene — dakle prekršaja po §. 12. Z. 16. I. 1896. br. 89. I. d. z. iz 1897.

te biva kažnjen:

a) na osnovu § 12. istoga zakona na 6 dana zatvora, te u smislu § 389. pk. na platež parbenih troškova;

b) na osnovu §. 20. spomenutoga zakona proglašuje se mliječko zaplijenjeno; u smislu pak §. 21. ima se naznačena presuda objaviti na trošak optuženika u „Hrvatskom Listu“ u Puli.

O mmissis.

Buzet, dne 19. siječnja 1916. Vivoda v. r. Mogorović v. r.

ISTARSKA POSUJILNICA U PULI
poslue
opet redovito u svojim
prostorijama
Narodni dom, I. kat, desno

Ured je otvoren svaki radni dan:
od 9—12 sata prije podne te
od 4—6 sata poslije podne.

Za nadzorni odbor:
Dr. Lovro Scalić

Za upravni odbor:
Dr. Ivo Zucco

AUGUST SENOA.

Vladimir.

(Nastavak.)

„Dobar dan, dušo!“ reče nježno i ozbiljno podžupan.

„Ti, dragi Ladislave?“ upita ga Klara sladogorko.

„Da, kako ti je dušo?“

„Ne pitaj me, dragane, poginut ću.“

„Zar je bolest na gore okrenula?“

„Nije, nije, ali dosada će me ubiti. Gdje su moji vranci, puskne, moje partije?“

„Ja sam tu, dušo, tvoj muž.“

„Ma da, da! To se razumijeva po sebi.“

„Evo ti, Klarice, za utjehu krasna nakita od diamanta.“

„Dobro, dobro! Stavlj ga na onaj stolić.“

„Ali gledaj ga bome!“

„Ne, ne, ne! Oči mi ne bole, nervozna sam.“

„Klaro! Draga ženo!“

„Šta je? Sta je za Boga?“

„Klaro! Vidiš! Morao bih te ukoriti!“

„Mene? Molim, zaošto?“

domovini sve jače razvijati te bez sumnje uroditi velikim posljedicama, a tu je hito bit jedan od prvih boraca. Već bijaše postao prisjednikom strukturalnoga suda, pa bude izabran i zastupnikom na požiński sabor. Ali za čudo! Koliko je Dobrančić oštroman i učen bio, jošte se ne bijaše odlučio, kojof da prištane stranci i to upravo zato, što je bio pošten, pametan i hladan. On je hito točno omjeriti poštenosti, nade i probitačnost obiju stranaka, a s te bojazni ne bijaše jošte došao do stalna zaključka. K svojoj je ženi redje zalazio, bud da su ga priječli poslovi, bud da je s njezina vladanja nešto obljodno. Gospodinja Klara nije svomu mužu ni najmanje smetala, te je marljivo polazila srijede, a u svom stalni je priredjivala bućnu zabavu. Dobrančić bi se takovim prilikom samo na nekoliko časa pokazao etičke rade, a poslije bi umakao u svoju sobu. Na i hit nekoliko časa svrnuo bi zabrinutim okom na sve što se tu zbiva, i nije mogao tajiti, da sva ta raskoš, sav taj pristanje vijesti kneževskoj, nego li njegovoj kući. Ali je šutio. Klara je tražila svoje novce. Klara nije imala djece. Po tom s neke strane nije Dobrančić ni prava imao prigovoriti Klari, sa druge strane imala je Klara, lišena materinje sreće, donekle pravo prikračivati sebi vrijeme u bućnim zabavama.

Jednoga dana pred podne, poslije takve zabave kad je sudbino upravo proćavao važna neka pitanja u kmetstvu, koja su se imala na bližnjem ugarskom saboru rješavati, otvorilo se naglo vrata njegove sobe, a u sobu stupi gospodinja Klara.

Elijaše van reda blijeda i gotovo snuđena. Noćne zabave nijesu obično nautile Klari, te se bljeđoća nije mogla pripisati noćnomu bdijenju. K tomu nijesi nikad na njezinu licu vidio plahošti ili snuđeniosti.

Podžupan se ponešto začudi. Klara stupaše pomalo k njemu i reče podavši mu ruku:

„Dobro jutro, dragi Dobrančić!“ zatim sjede, kraj njega na stolac.

„Dobro jutro, draga Klaro!“ odvratil Lacko udvorno. „Kako si se ti danas van reda rado digla? Kakov je to povod, te si me potražila u mojoj sobici?“

Klara je za časak šutila, zatim progovori sa teškom mukom:

„Imaš li ti važna posla, dragi Lacko? Imaš li kada slušati me?“

„Čemu to pitanje? Razgovor s mojom milom ženom vazda mi je najpričli posao. Kraj tvoje ne marim ni za što.“

„Dobro, Lacko,“ properta Klara, „dodjoh te nešto umoliti. Ne srdi se. To je prva molba, obično se uzemso.“

„Draze volje, govori!“

„Ti se dakle ne ćeš srditi?“

„Ma ne ću.“

„Molim te, daj mi šest tisuća forinti.“

„Šest tisuća?“ zapanji se Lacko uzakmukv.

„Molim te, u koju svrhu. Svota nije malena.“

„Istina, velika je, ali je moram imati.“

„Ali kaži bar, zašto?“

„Reći ću ti,“ odgovori žena drhčujući, „Sinoć bijaše u mene društvo, kako i sam znaš. Bijaše red dobre volje, gorjela sam od veselja. Plesalo se, pilo se, pa se i —“

sijevao, neka me vrućica spopade, ja hitjedoh dobiti, puno novaca dobiti, pa izgubih više nego sve.“

„Klaro! Klaro!“

„I sam vidiš, da platiti moram. Izim tebe nemam drugoga uočito. Moj otac silo mi je redovito novca, puno, vrlo puno novaca; nu u zadnjem pismu pisa mi, da mi za duže vremena ne može poslati ni novčića. Nerodica od više godina da mi je unistila sav gospodarstveni prihod. On da je morao uzajmiti za gospodarstvo zamnenu svotu, pa je morao uzajmiti i za me. Pol svoga imanja zalozio je na trijestod godina. Eto, ne mogoh nego k tebi doći. Vrijedi, meni je bilo, kao da hodam bosonoga po bijelom gvozdju, kad sam iz svoje sobe išla amo k tebi. Oklijevala sam, oklijevala, ali šta ćeš? Mora biti!“ završi Klara jecajući.

Ladislav, upirući se o svojoj stoli, slušao je nijemom zdvojnišću Klarine riječi; mišice njegova lica drhtahu silovito.

„Dakako! Platiti se mora!“ reče Klari muklim glasom. Zatim sjede, blijed i nijem, otvori tajnan pretinac pisaćeg stola, te izvadi iz njega šest smotaka banaka, te će predav ih Klari mirno reći:

„Evo šest snopića! U svakom imu sto komada desetčića. Prebroji ih dobro. Ti si mi prije kratkog vremena natakunila bila, kako bi rado imala onaj krasni vinograd kod svetoga Duha sa viljom, koji da ti tvomu zdravlju dobro služijo. Ja sam se za taj vinograd već pogodio bio, hito sam podići i krasnu kuću. Novci bijaše već ovdje pripravljeni. Te imao biti dar k tvojemu budućemu godu. Sada dakako moram odustati od ugovora, sada ti ne mogu ispuniti tvoje želje. Nesretna karte odnijele su ti vinograd i vilju. To mi je žao, vrlo žao, Klaro!“

(Nastavit će se.)